

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Antequam Christus appareat omnibus discipulis suis, in his
apparet, quòd Charitas non æmulatur. Quidquid acquiras æmulando, plus
perdis quàm acquiras.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

FERIA QUINTA. ANTEQUAM CHRISTVS APPA- reat omnibus Discipulis suis, in his ap- paret quod charitas non æmulatur.

Non in contentione & æmulatione. Rom. 13.

VERITAS PRACTICA.

Quidquid acquiras æmulando, plus perdis quam acquiras.

RATIO EST, Quia plus perdis charitatem perdendo, quam quidquid acquiras æmulando. Sed charitatem, qua non æmulatur, æmulando perdis.

Ergo quidquid acquiras æmulando, plus perdis quam acquiras; Quod æmulantibus sanè est considerandum.

I. PUNCTUM.

Matth. 20
Marci 10.
Lus. 21.

QUI consideravit discipulos levi de causa sæpius ante mortem & resurrectionem Domini, inter se contendisse & æmulatos esse, si quis eorum aliis videretur esse Prælatus, mirari modò poterit, quod nulla inter eos contentio aut æmulatio audiretur, licet multæ prætendi possent causæ cur æmularentur. Ac primò quidem, quod Angeli appareant & loquantur de Christo, mulieribus potius quam viris; durum eis videri poterat qui perinde ac mulieres sepulchrum adierant, quorum tamen nulli locutus legitur Angelus.

Deinde quod ipse Dominus prius iisdem mulieribus quam ulli discipulorum apparuerit, nec nisi per eas Apostolis Resurrectionem suam nuntiarit, certè hoc mirum, & hoc mirandum, quod Apostoli non æmulentur.

Tertiò cum postea Dominus apparuit seorsim Petro redeunti è Sepulchro, ut videbitur, non æmulatur Joannes, qui cum ipso eucurrebat, & qui Petro negante, Christum secutus erat usque ad Crucem.

Quartò denique, cæteri omnes Apostoli non æmulantur, quod duobus peregrinis qui erant tantum discipuli & ipsis inferiores, priusquam sibi apparuerit, & tam multa de se familiariter locutus fuerit.

Hæc est videlicet Charitas qua non æmulatur, & dum omnimodo Christus annuntietur & honoretur, hoc unum curat. Qui veram & perfectam charitatem habet, ait Kempensis; in L. 1. de nulla re seipsum quarit, sed Dei solummodo gloriam in omnibus fieri desiderat. Nulli etiam in-c. 31, videt, quia nullum privatum gaudium amat, nec in seipso vult gaudere, sed in Deo super omnia bona optat beatificari.

Itane tecum est? Quidquid autem præteras aut acquiras æmulando plus semper perdes quam acquiras. Quid enim pretiosius charitate que est Apostolo excellentior via, quam nobis Tract. de possit demonstrare? quæ est Tertuliano, Pat. summum fidei sacramentum, & Christiani thesaurus nominis; quæ est Clementi Alexandri. In Par. no. præcipuum hominis Christiani munus: Sancto Gregorio Nazianzeno, doctrina nostra cap. Ep. 10. ad put: sancto Hieronymo, cunctarum virtutum mater. Gregorio denique magno, mater Lib. 6. & custos bonorum omnium. Ep. 69.

Nonne qui hoc perdat, plus perdat quam acquirat? Quid est enim quod possit acquirere; nisi aliquid temporale quod spectet ad hanc vitam? At quid est vita nostra nisi vapor. Iat. 4. ad modicum parens, & deinceps exterminabitur: Ibid. 1. quid est omnis caro, quid omnis mundi gloria, quid omnis homo vivens, nisi uniuersa Sap. 1. vanitas, nisi flos brevi transiens, nisi lanugo qua à vento tollitur? nisi spuma gracilis qua à procella dispergitur? nisi fumus qui à vento diffusus est: Hæc sunt videlicet, quæ acquiri forte possunt æmulando, & hæc ipsa sunt quæ tanto intervallo à charitatis excellentia distinguuntur, quanto terrena distant à celestibus, temporalia sejunguntur ab æternis, & à Creatore creata omnia: quandoquidem, Deus Charitas est, & qui manet in Charitate, in Deo manet, & Deus in eo. O securam mansiorem! ô facilem possessionem!

II. PUN-

II. PUNCTUM.

Sed charitatem, qua non amulatur, amulando perdis.

pe id perdendo quod est ditius, quid nisi egestas & miseria, tantò quidem major quantò magis ignoratur? Certè nec ipsam gloriam, quam amulando prærendit superbus, ut supra visum est, obtinebit; sed quando cam ob-

Sabbatò Septuag.

tineret, quid tandem illa gloria præ iactura charitatis & aliarum virtutum, ac donorum cælestium, quibus privatur. O quam verè Sapiens: *Meius est humiliari cum mitibus quam dividerè spolia cum superbis.* Melius est cedere cum charitate, quam contendere aut contendendo vincere contra charitatem. *Est qui multa redimat modico pretio, & restituens ea in septuplum.* inquit Ecclesiasticus: hic est scilicet, qui charitatem conservat quolibet aliquo pretio, quod qualecunque sit, semper erit modicum & septuplo minus quam charitas.

Proo. 16.

Eccles. 29.

Nec dicas, te non tua querere, sed quæ aliorum, quæ familiæ tuæ sunt, quæ Ecclesiæ & quæ majoris Dei gloriæ: Nam hæc involucria sunt, quibus amulatio tegitur; Et hoc Diotrophes ille, qui primatum amabat gerere in Ecclesia, contra sanctum Joannem, objiciebat; quæ tamen erant, *verba maligna quibus hic amulator garriebat in Divinum Apostolum*, ut in sua postrema monet Epistola. Cave hoc omni modo, sicut monet Apostolus: *Non in contentione & amulatione, sed induimini D. Iesum Christum.* Et rursum: *Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, invicem provocantes, invicem irvidentes.* Quod & symbolico suo more Sapiens: *Perde pecuniam propter fratrem & amicum tuum;* quasi diceret, pro conservanda charitate nihil non perdendum est, cum alioquin plus perderes, charitate perditâ, quam si, ut serveretur charitas, cætera perirent omnia. Quid contra opponis? Vide supra, Sabbato Septuagesimæ: & infra, Feria 5. quæ est Octava Ascensionis.

Joan. 3.

Rom. 12.

Gal. 5.

Eccles. 29.

III. PUNCTUM.

Quidquid ergo acquiras amulando, plus perdis quam acquiras. Nam charitatem perdis quæ longè aliis rebus antecellit. Hinc aptè Sapiens, *vir qui festinat ditari, & aliis invidet, ignorat, quòd egestas superveniet ei:* aem-

ulatio perditur. Si quod commendat Apostolus, *Bonum emulareris in bono semper*, tunc sicut bona esset emulatio, sic charitas non perderetur, imò excresceret: vel ipsa esset charitas, quæ te faceret emulari bonum, vel ipsa esset bonum quod emulareris, & de quo dicitur, *amulami charismata meliora.* Sed alia est emulatio, qua charitas non amulatur, & qua quisquis amulatur, charitatem perdit: quando videlicet per invidiam & contentionem desideratur & prærenditur bonum aliquod seu spirituale seu temporale, non ex amore boni spiritualis, non ex ordinato fine boni temporalis, sed ad complacentiam seu mundanam gloriam, ne minus quam alii honoremur, aut ne illi supra nos reputentur. *Faciamus*, inquit, *& ipsi nobis nomen.* Tunc & emulatio mala est, & tali emulatione charitas tam verè perditur quam verè non potest consistere cum invidia, cum rixis, cum murmure & aliis comitantibus vitiis: unde omnes passim Scripturæ: *Nequam est oculus lividi, & avertens faciem suam, & despiciens animam suam.* *CV M sit inter vos zelus & contentio, nonne carnales estis? VBI zelus & contentio, ibi inconstantia & omne opus pravum.*

FERIA SEXTA.

DUO EX APOSTOLIS, PETRUS & Joannes currentes ad sepulchrum, ostendunt charitatem quæ non agit perperam.

Currebant duo simul, Joan. 20. Haynesove Pars II.

Kk

VERITAS